26ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7105 — 23 ՄԱՅԻՍ 1909 — ՇԱԲԱԹ — 5 Juin 1909 — 26me année — N. 7105

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ — ԱԶԳԱՅԻՆ

10 PARAS

"ԱՐԵՒԵԼՔ„
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Կ. Պոլսոյ համար տարեկան	80	Ղ.
» » վեցամսեայ	45	»
Գաւառներու համար տարեկան	100	»
» » վեցամսեայ	60	»
Օտար երկիրներու համար տարեկան	25	Ֆր.
» » վեցամսեայ	20	»

Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

آره‌وليك
ارمنيجه يومى و سياسى غزته
صاحب امتيازى قره‌كين بويه‌جيان
درحليه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

ԱՄԵՆ. Տ. Տ. ԵՂԻՇԷ ԵՊՍԿ. ԴՈՒՐԵԱՆ
ՆՈՐԸՆՏԻՐ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ԹՈՒՐՔԻՈՑ ՀԱՅՈՑ

Ո՞ՐԸ ՅԱՆԴԻՄԱՆԱՆՔԻ ԱՐԺԱՆԻ Է

Շարունակական գանգատ մը կայ հայ թերթերուն դէմ. թէ անոնք չափազանցութիւններով միտքերը կը խռովեն, իրողութիւնները կը խեղաթիւրեն, ճշմարտութիւնները կ'այլակերպեն, յուզումնացոյց և տարապայման լուրեր կը հրատարակեն: Ւլխաւորապէս այդ մամուլին կը յանդիմանուի իր բռնած ընթացքը Ատանայի եղերերգութեան մէջ:

Սակայն, բաց ի այն պարագայէն որ անխմանալի բան է պահանջել ազգի մը մամուլէն լուռ ու մունջ անտարբեր ապրզգած հանդիսատես ըլլալ երբոր այդ ազգին քան հազար զաւակները կոչնճահար կը կոտրտուին անգթութեան նրբանքներով՝ դեռ օտար մարդկային տարերգութիւններուն, ու ասիկա Սահմանադրական երկրի մը մէջ ուր առնուազն կեանքի և ինչքի ապահովութիւնը պիտի տիրէր, եւրոպական մամուլը և օտարազգիներու վկայութիւնները կան, որոնք աւելի քան հայ մամուլը կամ հայ ականատեսներու վկայութիւնները, կը հաստատեն կէտ առ կէտ բոլոր մինչեւ հիմակ գրուածները՝ հայ թերթերուն մէջ՝ կիլիկեան արհաւիրքի մասին: Թողունք ֆրանսական կամ անգլիական մամուլին հրատարակութիւնները, բայց գերմանական մամուլն իսկ որ գիտենք թէ ո՛ր աստիճան կը հետաքրքրուի Հայով կամ կը համակրի անոր, կիլիկիոյ աարսափներուն վրայօք հրատարակած մանրամասնութիւններովը լիուլի և կէտ առ կէտ կը հաստատէ ինչ որ մինչեւ ցարդ գրուեցաւ հայ մամուլին մէջ այդ մասին: Պերլիներ Թակեպլաթի նման հիմնապէս հայատեաց թերթի մը կիլիկեան Թղթակցութիւնները զորս նոյնութեամբ արտատպեցինք Աւետիսի մէջ, ոչ միայն կը մեղմացնէին ինչ որ մենք և ուրիշ ազգային թերթեր հրատարակեցին Ատանայի վայրագութիւններուն նկատմամբ, այլեւ կը հաստատէին ու անդին ալ կ'անցնէին, Տրնի Ռոչնին Ցրանսայի Ներկրդարանին մէջ կարդացած նամակները որոնք բխած էին հիւպատոսական աղբիւրէ, որով և պաշտօնական էին ու վաւերական: Վերջապէս, եւրոպական մամուլին մէջ երեւցած բոլոր նկարագրութիւնները կը կենան հաստատելու համար թէ հայ մամուլը ոչի՛նչ չափազանցած, ոչի՛նչ խեղաթիւրած, ոչի՛նչ այլակերպած է: Իրողութիւնները, իրենց ամբողջ ահարկուութեամբը, արձանագրուեցան հայ մամուլին էջերուն մէջ: Ի՞նչ տեսակ լռութիւն մըն է որ կը պահանջուի մենք. լռութիւն մը որ հաւասար պիտի ըլլար գործած ոճիրներուն մեղսակցութեանը և ազգային դաւաճանութեան մը: Հայ մամուլը անընդունակ է այս տեսակ անմարդկային և հրէշային քայլի մը. անիկա իր պարտքը կատարեց ու պիտի կատարէ ցորչափ արդարութեան ըմբռնումը անաղարտ ու կենդանի մնայ այս երկրին ղեկավարներուն միտքին մէջ: Չեմ գիտեր թէ յոյն մամուլը տարբեր ընթացք մը պիտի բռնէ՞ր եթէ — Աստուած չընէ —իր ազգակիցները նմանօրինակ ազէտի մը զոհ երթային: Անհանդուրժելի բան է վերջապէս պահանջել մենք որ լուռ մնանք, երբոր հայ դիակները, ծովերն ի վար գահավիժուած, կը ճեմեն հիմակ Միջերկրականի ալիքներուն վրայ, կղզիները կ'այցելեն, կտրուած գլուխներ, անդամազուրկ կոճղեր իրենց ներկայութիւնը կը յայտնեն Ջուրի տարածութեան մը վրայ որ չորս կողմէն պաշարուած է քաղաքակրթուած երկիրներով:

Բայց եթէ յանդիմանութեան արժանի մամուլ մը կայ՝ այն ալ թուրք մամուլն է, որ սա կիլիկիոյ առամին սկիզբէն ի վեր կարեկցութեան և գութի աղաղակ մը չարձակեց, գործուած այլակերպ ու դժոխային վայրագութիւններուն վրայ բառ մը չգրեց, և ասիկա չընելէն զատ չնաց —ճշմիտ բացառութեամբ — եղելութիւններն աքօղել, պատասխանատուութիւնները զարուզարել, ոճիրները մեղմացնել, զոհերը դահիճներուն հետ չփոթել, յանցաւորը անմեղ և անմեղը յանցաւոր ցոյց տալ: Ահա թէ ո՛րն է նողկալին և կշտամբանքի արժանին: Դէմէ այդ չէզոքութեան դիրքին վրայ մնար այդ մամուլը: Վերջերս մանաւանդ, մեր թուրք պաշտօնակիցներէն ոմանք, ի մէջ այլոց Իթթիհատ, և մանաւանդ համբաւաւոր Թանինը բաներնին գործերնին ձգեր կը հերքեն ու կը հերքեն, չանալով մազմազի տակ ծածկել կիլիկեան մեծ աւերմունքը, իբր թէ արդէն բաւական չէլլար այն մոխիրը որուն տակ քսան հազար Հայու ջարդուկոտոր դիակներ ծածկուեցան և անհամար հայ երդիքներ խղդուեցան: Խալիտէ Սալիհ հանըմին ողբերգական արտասուաթոր կոծը մենաւոր կոթողի պէս պիտի մնայ թուրք մամուլին մէջ, իր այդ եղականութեամբը ու առանձնութեամբն իսկ կենդանի և ուժգին յանդիմանութիւն մը յիշակերտելով թուրք մամուլին անտարբերութեան և անկարեկցութեան ամայի յատակին վրայ: Խալիտէ հանըմին ազնիւ ձայնը անկարող է սակայն միւս մինակը լեցնել թուրք մամուլին հրապարակին վրայ տիրող լռութիւնը՝ կիլիկեան ոճիրներուն առջեւ: Եւ ո՞վ կրնայ ըսել թէ այս լռութիւնը, պզտանական այս կեցուածքը չատ աւելի մեծ գրգիռներ կամ քաղաքերութիւններ չեն Ադանայի ներքին գաւառներուն մէջ նոր արիւններու ի խնդիր կազմ և պատրաստ սպասող ոճրական լեգէոններուն, քան նոյն իսկ ճչգրտապատում տեղեկագրութիւնները կիլիկեան արհաւիրքներուն՝ երեւցած հայ մամուլին մէջ: Կ'ուզէի գիտնալ թէ ո՞ր թուրք թերթը զգրաւորը ուժգնութեամբ մը օր մը օրանց ելաւ պախարակել, նշաւակել իթլամ աշխարհին խուժանին երկրակործան չահատակութիւնները Կիլիկիոյ մէջ: Ատոր մէջ ինչ կարելի է տեսնել եթէ ոչ տեսակ մը գոհունակութիւն ոմանց զով, տեսակ մը անտարբերութիւն ուրիշներուն մէջ և անբացատրելի անհանգստութիւն մը չատերու զով: Դեռ երէկ էր որ Թուրք մամուլը Ատանայէն և Հալէպէն հեռագիրներ հրատարակեց, որոնց մէջ բոլորովին կը հերքուէին իթլամացուհիներու և առեւանգուհիներուն լուրերը: Հայակեր գայլեր՝ հայ ընտանեկան սուրբ պատիւը իրենց չնական կիրքերուն տակ ճղակտոր ընեն, հայ կոյսերը լեռնէ լեռ փախցնեն, բռնի իթլամացնեն, և տակաւին մեր Թուրք պաշտօնակիցները ելլան ըսեն թէ «ո՛ւր է, Թող ցուցունեն. ո՛ւր են առեւանգուածները, իթլամացուածները:» Բի՛չ մըն ալ, և այդ մամուլը պիտի ելլայ յայտարարել թէ սուտ է Ատանայի դէպքը, ոչ Ջարդ եղած է, ոչ Թալան, ոչ հրդեհ, և աչխարհիս լաւագոյն անկիւններէն մէկն է կիլիկիան: Լռութեան և ուրացումի այս քաղաքականութիւնը, որուն կը հետեւի Թուրք մամուլը, մէկն է այն չարիքներէն որոնք չեն Թոյլ տար որ այս դժբախտ երկիրը հիմնականապէս բարեկարգուի, արդարութեան և հաւասարութեան սկզբունքին վրայ:

Հայ մամուլը կիլիկեան արհաւիրքին մանրամասնութիւնները ճչգրտօրէն հրապարակելով՝ ոչ միայն պարտք մը կատարած եղաւ, այլ և ծառայութիւն մը մատուց երկրին և դիւրացուց արդարութեան գործը, որ հիմակ կատարուելու վրայ է Ատանայի մէջ: Իսկ Թուրք մամուլը, սքօղելով իրողութիւնները, պարակել ուզելով ճշմարտութիւնները, արդարութեան և իրաւունքի դէմ գործեց և հաւատարիմ չգտնուեցաւ այն կոչումին զոր կը պարտադրէ Սահմանադրութիւնը:

Ահա թէ ինչ կ'ըսենք մենք Սիբէրը Սաիգա անուն Թերթին, որ իր երէկի թիւով ծածկամիտ տողերու մէջ չատ մը բաներ հակցնել ուզած առնը՝ ձեռքի տակէ տգեղ ակնարկութիւններ կ'ընէր հայ մամուլի հասցէին:

Եր. Սրմաքէշխանլեան

ՄՇՈՑ Ս. ԱՒԱԳԵԼՈՑ ՎԱՆՔԻ
ԿԱԼՈՒԱԾՆԵՐՈՒ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴԻՐԸ

Մշոյ պատմական այս վանքը՝ որ քաղաքէն գրեթէ մէկ ժամ հեռաւորութեան վրայ՝ Տերինկատարի դալարագեղ ստորոտին վրայ կը գտնուի. հողային բաւական ընդարձակ սեփականութեանց տէր է, որոնց մեծ մասը կտակուած, նուիրուած են Մասիկոնեանց վերջին չառաւիղներէն՝ Ձորտանէլ, Տաճատ, Սահակ, Համազասպ Մամիկոնեաններէ ալն. ու ոչ նըւազ բարեր:

Ամէնէն արդիւնաբերն են Տաճատայ և Ձորտուանէլի Մշոյ Բերդակ գիւղին մէջ ունեցած ընդարձակ կալուածները, որոնք այժմ վանքին սեփականութիւնն են:

Առնք ամէնքը՝ իբր 35 տարի առաջ ըստ սովորութեան արձանագրուած էին վանքի վաղեմի վանահայր Տ. Յովհաննէս վարդապետ Մուրատեանի անուան, բայց որովհետեւ Տ. Յովհաննէս վարդապետը ձերացած էր և արձանագրութեան փոխանցումը անխուսափելի դարձած էր, կալուածները մահիւլի վանգէ ազատելու համար, երկու տարիէ ի վեր Մշոյ Առաջնորդարանի մէջ միջոցներ ձեռք առնուած և հիւսիսը շէրիով որոշուած էր արձանագրութեանց փոխանցման խնդիրը, մաս մը կարգադրուած, իսկ մեծ մասը դարձեալ անարձանագրելի կը մնար, Մշոյ կալուածոյ տեսչի այն առարկութեամբ թէ առանց Տէֆթէրխանէի հրամանին, ինքը չի կրնար նոր միւթեվէլլիներու անուան արձանագրել:

Մուշի երեսփոխան Գեղամ որ Մուշ եղած ատեն ալ այս խնդրոյն նախաձեռնարկ գտնուած ու ծանօթ էր, փետր. ի վերջերը հարկ եղած դիմումները կատարած էր, և Մուշէն եղած զեկուցման վրայ դարձեալ Տէֆթէրխանէի վարչութեան դիմած և ստուգած էր, որ հարկ եղած հրահանգը՝ իր առաջարկին համաձայն և Պետական Խորհուրդի որոշման հիման վրայ՝ արուած է ի Մուշ՝ վանքին բոլոր կալուածները՝ ըստ հէօճէթը չէրիի արձանագրուին նոր միւթեվէլլիներու՝ Գասպար Զոհրապ, Ալեք Յարթինեան, Մ. Ֆէրհատ, Շահնազարեան աղաներու անուան:

Փոխանցման ծախքերու հոգացման համար Պատրիարքարանի Նպաստից Սընտուկը երկու տարի առաջ 50 ոսկիի ձեռնտուութիւն մը ըրած էր, նախորդ Պատրիարք Տ. Օրմանեան Սրբազանի ձեռամբ:

Գեղամ այս կարգադրութիւնը նամակով մը հաղորդեց Մշոյ Առաջնորդական փոխանորդին, յանձնարարելով՝ որ անյապաղ լրացնել տան մնացած կալուածներու արձագրութիւնը և իրեն ալ տեղեկագրեն, միանգամայն իմացած ըլլալով թէ՝ Մշոյ բերդի Թաղեցի կարգ մը Թուրքեր և Ուրքցի ըսուած Քիւրտեր ոտնձգութիւններ սկսած են ընել նոյն վանքի արեւմտակողմի սեփականութեանց դէմ, խնդրեց որ իրեն մանրամասն տեղեկութիւններ հաղորդուին:

ՆՈՐ ԿՈՑՐԵՐՈՒԱԾ

ՆԱԼԻՏԻ ՍԱԼԻՀ ՀԱՆԸՄԻՆ

Օբօրոցին փայտերն արդէն դագաղի մը բեկորներէն
կերտուած էին, ուր դիւեցուց հայ մայրն իրեն զաւակը.
Տղեկն իրրեւ չարժուն խօրհուրդ՝ մօրը վիզէն կը կախուէր
Մինչ իր ամուսինն ալ վաղուց կախաղանին չուանէն էր կախուեր.
Քայքայուեցաւ օբօրոցը և տղեկը իրրեւ քուրջ
Եղուիրներու ու քարերու վրայ նետուած՝ օրհասեցաւ անաերունչ:

Երախային ու օբրոցին փայտերուն
Ջախջախման ի լուր, ո՛վ նոր Քոյր,
Նայուածք մը նետէ՛ դէպ սա գիշերին կոյր
Որ ցերեկի մը փոխարկուի մեզ համար:

Մեր տագաքը՝ Թիկունքի մը զարնելու չա՛տ կը սոսկան,
Թերեւս գիտեն կուրծքերու լոկ ճակատիլ.
Ունին իրենց արեւները, երկաթները տարիներու
Որոնք օղակ օղակ ու վիղ վըզի փշրուեցան այս հողին վրայ...
Հոս լռութեամբ մեռնելուն քով ազմուկո՛վ ալ մեռնիլ կայ:

Ցաղթաթաղուկ մարտիկներու անչունչ մարմնոյն վրայ,
Ով նո՛ր Քոյրեր, չարչարանքի ասեղներով հիւսուած՝
Երկար սեւ վարագոյրներ քաշեցէք:
Հարազատ մայրերու դուք հարազա՛տ աղջիկները,
Մ'ըսէ՛ք Թէ անոնք կեանքէն չա՛տ չա՛տ հեռացան,
Մահը քիչ մը հեռու երթալ է կանչքէն.
Եւ աւելի՛ հեռու գացած կ'ըլլայ մանն երբ
Ջէնքերու դիւցազներգակ ազմուկներուն չի հանդիպի:

Հնադարեան ամրոցներուն սեւեռաբիբ քարերուն մօտ
Իրենց սուգը ոտանաւոր լեմոնենիներու տակ՝
Այրուած Հայեր բուրգ մը դրին, որուն վրայէն
Բարի պահակ մը աչքն Արեւմուտք դարձուցած
Կիլիկիան արեւմուտը, մայրամուտը վայգուժեց...:
Ով նո՛ր Քոյրեր, Սիհունի ափը նստեցէք.
Հող ալիքներն արդեօք ինչեր պիտի երգեն.
Ամէն մէկ ալիքի մէկ սեւ չզա՛րչ ծալլեցէք:
Գիտեմ կ'այրէ ճակատիդ այն կրակն, ուր
Ածխացան ինչ հանճարաչատ տղեկներ:
Սիհունէն դէպի վեր բոցեր միայն կ'ամբառնան,
Գիտեմ, գիտե՛մ, ով նոր Քոյր, չուրին մէջ ալ Թաց կրակներ կան:

Այս Թաց կրակներուն վրայ՝ ուրկէ աչքերդ ալ ունին, Քո՛յր,
Լեմոնենին —տարիներով բանաստրկուած մը— զովութիւն մը չի՛ սփռեր:
Ասպետական այս խրոխտ ազգին հայրերն ինչպէս
Զգեցին մէկդի օբօրոցներն իրենց զաւկին,
Օբօրոցնե՛ր, որոնց փայտէն սուրբ անտառ մը կրնար կանգնիլ,
Որոնց տերեւուածքին մէջ հարաւի աղի հովերը
Պիտի կրնային տիեզերական նոր Քոյրերու ձեռքով
գգուուտ սանտրե՛ր պըտցնել.
Սանտրե՛ր, ո՛վ գիտէ որուն կրծոսկրէն կերտուած...:

Հիմա ձա՛յն չկայ, ե՛րգ չկայ, օբրո՛ց չկայ,
Լեմոնենիներու Թուչունները կ'երգեն լոկ
Ծծումբներու և Թարմ աճիւններու վրայ:

Օբրոցներու, խանձարուրներու կորուստով
Սուրբ անտառի մը փայտերն ալ կորած՝
կը հեծեն Թանձր ծծումբներու տակ հիմա:
Եկէք, ո՛վ Քոյրեր, Մայրե՛ր, ափերուն մօտ Սիհունի,
Բիւր զոհերու նոր արիւնին վրայ՝
Ջըլլայ որ գոհաբանութեան խոյ մը կամ երինջ մը մորթէք.
Նչանառուքի, հարսնիքի և կնունքի
Հանդէսներուն ալ մի՛ մորթէք նոր խոյեր.
Մարդկային նոր զոհերն արդէն կը բաւեն մեր աչխարհին:

Այսօր տապարն ի ձեռին՝ մտած եմ արդէն Թիտաանիս մէջ
Կոտորելով անխընայ նոպալեանները(*), ուր միայն կը անանէին
Որդան կարմիրները չքնաղ.
Մինչ այդ պահուն
Հողին բերանանման ճեղքերէն հոնդիւններ կուգային.—
«Ա՛լ պէտք չունինք կարմիր գոյնին, որդան կարմիրին,
Կը բաւէ մեր գո՛յնն արիւնին...»:

ԼԵՒՈՆ ԻՍԱՀԱՆԵԱՆ

(*) Թուփ մը:

ՆԱՄԱԿ ՊՈՒԼԿԱՐԻԱՅԷՆ

(ՄԵԾ ՄԱՍՆԱԻՈՐ ԹՂԹԱԿՑԻՆ)

Նախարարական փոփոխութիւն.— Մակեդոնիոյ ադի վիճակը.— Կ. Պոլսոյ պուլկարական նոր դեսպանը:

Սոֆիա, 19/31 մայիս

Այս օրերս դահլիճը տագնապի մէջ է: Բուն պատճառը սա է որ Կ. Պոլսոյ մէջ ստորագրուած Թուրքեւպուլկար համաձայնութիւնը ինչպէս և Բեռլերպուրկի մէջ ստորագրուած բրօթօքօլը հարկ պիտի ըլլայ երեսփ. ժողովին մէջ վաւերացնել, և այս անհրաժեշտ գործողութիւնը պիտի կատարուի ի մօտոյ կա՛մ արտակարգ ժողով մը գումարելով և կամ պիտի սպասուի Երեսփ. ժողովի կանոնաւոր գումարման: Այդ պարագայի մէջ՝ նախարարապետ Պ. Մալինոֆ ի նկատի ունենալով որ այդ բրօթօքօլները իրենց մէջ ծանր նախատինքներ կը պարունակեն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ

ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԱԿԱԴԵՄԻԱ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ

Արարատ գերազն.—Ա. Ա. Ալամդարեան. —

Ա. Ա. Ալամդարեան, Ա. Ա. Ալամդարեան, Ա. Ա. Ալամդարեան,

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ — ՀԱՅԿ